

Arrest

nr. 150 306 van 31 juli 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X
 2. X,
 Beiden handelend in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijk
 vertegenwoordigers van X en X
 3. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de
staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van X en X, en X, die verklaren van Kazachse nationaliteit te zijn, op 4 juni 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 maart 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juli 2015.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen, bijgestaan door advocaat S. VAN ROSSEM en van advocaat E. MATTERNE die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 maart 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de eerste bestreden beslissing die op 3 mei 2012 wordt betekend aan eerste verzoeker, waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, (S. I., Attaché)

genomen op 26.03.2012

wordt aan

de genaamde F. D. N., [...]

het bevel gegeven om uiterlijk op 03/06/12 om middernacht (datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

0 - artikel 7, eerste lid, 2 : verblijft langer in het Rijk dan toegelaten

Het wettig verblijf van de betrokkene is verstreken, als gevolg van de intrekking van het verblijfsrecht van de betrokkene op 17.05.2010

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen."

Op dezelfde dag, zijnde 26 maart 2012 wordt het bevel om het grondgebied te verlaten genomen ten aanzien van de tweede verzoekster en verzoekers' minderjarige kinderen.

Dit is de tweede bestreden beslissing die op 3 mei 2012 werd betekend, waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, (naam en functie van validerende ambtenaar)

genomen op 26.03.2012

wordt aan

de persoon die verklaart zich V. N. N. [...]

De minderjarige kinderen; F. N. D. en F. K. D. [...] volgen de situatie van de ouders.

het bevel gegeven om uiterlijk op 03/06/2012 om middernacht (datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

0 - artikel 7, eerste lid, 2 : verblijft langer in het Rijk dan toegelaten.

Het wettig verblijf van de betrokkene is verstreken, als gevolg van de intrekking van het verblijfsrecht van de betrokkenen op 17.05.2010

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen."

Op dezelfde dag, zijnde 26 maart 2012 wordt het bevel om het grondgebied te verlaten genomen ten aanzien van de derde verzoeker.

Dit is de derde bestreden beslissing die op 3 mei 2012 werd betekend waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, (S.I., Attaché)

genomen op 26.03.2012

wordt aan

F. D. [...], het bevel gegeven om uiterlijk op 03/06/2012 om middernacht (datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië,

Zweden en Zwitserland, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

0 - artikel 7, eerste lid, 2 : verblijft langer in het Rijk dan toegelaten

Het wettig verblijf van de betrokkene is verstreken, als gevolg van de intrekking van het verblijfsrecht van de betrokkene op 17.05.2010

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve dient de Raad vast te stellen dat verzoekende partijen niet betwisten langer in het Rijk te verblijven dan hen is toegestaan door de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de vreemdelingenwet), zodat een eventuele vernietiging van de thans bestreden beslissingen hen dan ook geen voordeel kan opleveren daar in voorkomend geval de gemachtigde van de staatssecretaris niets anders vermag dan in uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet hen opnieuw een bevel te geven het grondgebied te verlaten.

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Wanneer het belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet de verzoekende partij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Verzoekers stellen ter zitting dat het niet redelijk is dat de bevelen om het grondgebied te verlaten pas twee en een half jaar later genomen zijn dan de beëindiging van het verblijf van verzoekers.

De Raad benadrukt het verblijfsrecht van verzoekers werd beëindigd op 17 mei 2010 en het beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de Raad op 28 september 2010 met de arresten nummers 48 655 en 48 653. De bevelen om het grondgebied te verlaten werden dan op 26 maart 2012 genomen en op 3 mei 2012 ter kennis gebracht, waarbij een termijn van bijna twee jaar op zich niet als onredelijk lang beschouwd kan worden. De vreemdelingenwet voorziet geen termijn en verzoekers tonen ook niet aan op welk eerder moment deze beslissingen hadden moeten worden genomen. Verzoekers tonen bovendien niet aan welk belang zij hebben bij het aanvoeren dat de bestreden beslissingen eerder hadden moeten worden genomen. Een eventuele schending van de redelijke termijn zou hoe dan ook niet tot gevolg hebben dat er enig recht op verblijf in hoofde van verzoekers zou ontstaan. Verzoekers' kritiek op verblijfsmachtigingsaanvragen in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, is *in casu* niet ontvankelijk, omdat bevelen om het grondgebied te verlaten het voorwerp van het beroep zijn.

Artikel 7, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de Minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde datum te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde datum te verlaten afgeven.”

Bijgevolg beschikt de staatssecretaris of zijn gemachtigde niet meer over een discretionaire bevoegdheid wanneer in toepassing van artikel 7, eerste lid, 1°, 2°, 5°, 11° of 12° van de vreemdelingenwet een bevel om het grondgebied te verlaten dient te worden afgeleverd.

In hun verzoekschrift hebben verzoekers geen schending van hogere rechtsnormen, zoals bijvoorbeeld van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te New York op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 aangevoerd.

In casu dient te worden vastgesteld dat uit de bestreden beslissingen blijkt dat de verzoekende partijen zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bevinden. Deze motivering wordt door de verzoekende partijen geenszins betwist. Gelet op voormelde gebonden bevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris beschikt, dient er dan ook op gewezen te worden dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij een eventuele vernietiging van de thans bestreden bevelen niet anders vermag dan in uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, opnieuw, na te hebben vastgesteld dat de verzoekende partijen langer in het Rijk verblijven dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slagen het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd, een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissingen kan aan de verzoekende partijen dan ook geen nut opleveren.

De vordering tot nietigverklaring is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig juli tweeduizend vijftien door:

mevr. C. BAMPES,
dhr. M. DENYS,

eerste voorzitter.
griffier.

De griffier,

De eerste voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPES